

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

КЗ «БАХМУТСЬКИЙ
МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ»

ГО «АСОЦІАЦІЯ
МЕДИКІВ
УКРАЇНИ»

XIII Міжнародна науково-практична конференція

«ДОСЛІДЖЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ ТА ОСВІТИ»

16–17 травня 2026 року

Присвячується
100-річчю
Бахмутського медичного
фахового коледжу

**ЗБІРНИК ТЕЗ
НАУКОВИХ ДОПОВІДЕЙ**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БАХМУТСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
АСОЦІАЦІЯ МЕДИКІВ УКРАЇНИ

ДОСЛІДЖЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ ТА ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ
XIII Міжнародної науково-практичної конференції

16-17 травня 2026 року

Бахмут – Полтава – Харків, 2026

УДК 616+37.0(477)

Дослідження в галузі медицини та освіти: Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції. – Бахмут-Полтава-Харків, 16-17 травня 2026 р.//Полтава-Харків: ХНМУ, АМУ, БМФК, 2026 р. – 82 с.

Дане видання містить матеріали доповідей учасників XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Дослідження в галузі медицини та освіти», яка відбулася в режимі он-лайн 16-17 травня 2026 року.

Матеріали конференції видаються мовою оригіналу.

Редакційна колегія:

Відповідальні редактори:

Наконечна О.А. – проректор з наукової роботи Харківського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор.

Красножон Н.М. – директор Бахмутського медичного фахового коледжу.

Усенко С.А. – голова Асоціації медиків України, в.о. завідувача кафедри гігієни та екології Харківського національного медичного університету, кандидат медичних наук, доцент.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Відповідальність за зміст, граматичну та стилістичну правильність текстів несуть автори і наукові керівники.

*Розглянуто та затверджено на засіданні методичної ради БМФК
Протокол № 5 від 08.05.2026 року*

© Асоціація медиків України, 2026
© Бахмутський медичний фаховий коледж, 2026
© Харківський національний медичний університет, 2026

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
------------------------	---

I. СУЧАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ

<i>Алізода С., Карабан О.М., Усенко С.А., Усенко С.Г., Дяченко М.С., Профілактика захворюваності на малярію як складова формування громадського здоров'я в Республіці Таджикистан</i>	6
<i>Болдарєва В.М., Гостра цереброваскулярна патологія</i>	8
<i>Васильєва М.А., Метаболічні та нейропротекторні ефекти актовегіну: огляд експериментальних досліджень</i>	10
<i>Гвоздецька Г.С., Жукуляк О.М., Генік Н.І., Ємець Н.О., Персоналізована прегравідарна підготовка та ведення вагітності у жінок із блюванням вагітних в анамнезі</i>	12
<i>Дяченко М.С., Усенко С.А., Усенко С.Г., Вплив внутрішньоклітинних збудників для розвитку гострих обструктивних бронхітів у дітей (аналіз літератури)</i>	15
<i>Козар О.М., Predictors of the development of delayed pregnancy</i>	17
<i>Коробкова І.В., Морозова Н.С., Попов О.О., Головчак Г.С., Сучасні тенденції у дезінфекції при гнійно-септичних інфекціях у після операційний період в умовах війни</i>	19
<i>Кривко Ю.Я., Щурко М.М., Патогенетичне значення дисліпідемії на серцево-судинну діяльність</i>	20
<i>Нікуліна Г.Л., Багмут В.В., Дослідження та гігієнічна оцінка хімічних речовин повітря житлових приміщень як складова частина збереження здоров'я</i>	22
<i>Подаваленко А.П., Нессонова Т.Д., Ярошенко А.С., Ткаченко С.О., Білера Н.В., Фактори ризику поширеності скарлатини у північних областях України</i>	24
<i>Семенова Л.М., Ефективність адміністрування антимікробних препаратів в умовах ЦРЛ: практичний досвід</i>	26
<i>Симонова Г.А., Інновації в медичній практиці: сучасні підходи клінічної мікробіології в Україні</i>	29
<i>Сойка Л.Д., Щурко М.М., Патогенетичне значення гіперглікемії на ендотелій судин</i>	30
<i>Токар Р.У., Predictors of the development of cervical dysplasia</i>	32
<i>Усенко С.А., Усенко С.Г., Дяченко М.А., Логвинюк Р.П., Професійне вигорання медиків як соціальна та психологічна проблема в умовах правового режиму воєнного стану</i>	33
<i>Усенко С.Г., Усенко С.А., Дяченко М.А., Формування резильєнтності у осіб похилого віку під час дії правового режиму воєнного стану</i>	35
<i>Цимбал О.І., Основні проблеми децентралізованого водопостачання в Нововодолазькій громаді Харківської області</i>	37

II. НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

<i>Bubentsova L.V.</i> , Prosodic system of the english language: functional, communicative, and systemic aspects	39
<i>Васильєв М.С.</i> , Цифровізація та штучний інтелект у викладанні англійської мови: стратегії, інструменти та виклики	41
<i>Грабельников О.М.</i> , Інноваційний підхід до формування оздоровчої активності здобувачів освіти шляхом інтеграції активних парків	42
<i>Diana Ețco., Usenko S.A, Usenko S.G</i> , Zemstvo Medicine in Transition: The 1910 Congress of Physicians of the Tiraspol Uyezd (Kherson Governorate)	45
<i>Завражна Г.О.</i> , Організація та проведення онлайн-лекцій у закладах фової передвищої освіти в умовах дистанційного навчання.	48
<i>Кузик І.Я.</i> , Застосування кейс-методу з елементами міждисциплінарної інтеграції під час проведення практичних занять з дисципліни «Неврологія» у студентів відділення «Лікувальна справа»	52
<i>Пономарьова О.О.</i> , Інноваційні технології в освіті	54
<i>Самойленков О.Є.</i> , Інструменти дистанційного контролю знань студентів в умовах розповсюдження інструментів штучного інтелекту	56
<i>Скородумова Л.Б.</i> , Профілактика порушення постави засобами фізичних вправ у музикантів на заняттях фізичної культури	58
<i>Ткаченко Л.Д.</i> , Сучасні тенденції та новітні технології в освіті	60
<i>Шевченко Н.М.</i> , Інноваційні технології у формуванні мотиваційно-ціннісного ставлення здобувачів освіти до фізичного виховання	63
<i>Шендрик Т.М.</i> , Використання інноваційних технологій під час викладання предметів гуманітарного циклу	66

III. НАУКОВИЙ ПРОСТІР МОЛОДІ

<i>Жаріков Є., Грабельников О.М.</i> , Самооцінка фізичного розвитку студентів у контексті формування індивідуальної фізичної культури	68
<i>Малишева Л., Болдарєва В.М.</i> , Штучний інтелект в освіті та науці: від теоретичних алгоритмів до практичного порятунку життів	70
<i>Нестеренко А., Грабельников О.М.</i> , Трансформація фізичного виховання: шлях від традиційних практик до цифрових інструментів	72
<i>Олійник Д., Мартиненко К., Мокрякова М.І.</i> , Гігієнічні особливості формування комунікативних навичок студентів в умовах цифровізації медичного освітнього середовища	75
<i>Цикаленко А., Васильєва М.А.</i> , Седативні препарати та плацебо	77
<i>Латик Д., Латик Д., Гриньова Т.В.</i> , Новоселицький медичний коледж: історія, що формує майбутнє медицини	78
<i>Філіппенко В., Літвін Т.В.</i> , Родинна історія: пам'ять, що болить і надихає	80

ГІГІЄНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ МЕДИЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

*Олійник Діана Андріївна, здобувач вищої освіти 3 медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна*

*Мартиненко Костянтин Олександрович, здобувач вищої освіти 3 медичного
факультету*

Харківський національний медичний університет, Україна

*Науковий керівник: Мокрякова Марина Іванівна, асистент кафедри гігієни
та екології*

Харківський національний медичний університет, Україна

Актуальність. Технологічний прогрес сучасного суспільства дає можливість швидкої комунікації в навчанні і роботі, легкий доступ до інформації та розваг. Через свою зручність і велику кількість програм мобільний телефон став невід'ємною частиною повсякденного життя сучасної людини. Безконтрольне систематичне використання гаджетів призводить до формування залежної поведінки не тільки у дітей, а і доросле населення. Особливо вразливою категорією до формування різного роду залежностей виступає молодь, оскільки саме цей віковий етап (16-21 р.) характеризується пошуком нових соціальних контактів, підвищеною потребою у самоствердженні та активним використанням цифрового простору для реалізації власних потреб. Формування ознак телефонної залежності у молоді, стало об'єктом наукових міжнародних досліджень. Залежність яка проявляється у постійному прагненні перевіряти повідомлення, соціальні мережі та новинні стрічки, відчуттям дискомфорту при обмеженому доступі до улюбленого гаджету. Це все призводить до зниження навчальних досягнень, порушень сну, підвищення рівня тривожності та емоційного виснаження. З психологічної точки зору така поведінка вважається однією з форм адикції, що може спричиняти соціальну дезадаптацію та обмежувати міжособистісне спілкування у реальному житті, зростає навантаження на увагу, що ускладнює здатність зосереджуватися під час реального спілкування. Тому аналіз особливостей розвитку комунікативних навичок у цифровому середовищі стає важливим для розуміння того, як зберегти якість міжособистісної взаємодії в умовах стрімкої трансформації освітнього простору.

Мета роботи: дослідити особливості формування комунікативних навичок студентів в умовах цифровізації освітнього середовища та визначити фактори, що впливають на якість їхньої взаємодії.

Матеріали та методи дослідження. Нами було проведено опитування (із використанням Google forms) студентів 1-6 курсу медичного факультету Харківського національного медичного університету. Всього було 73 респондента, серед яких 87,7% – жіночої статі, 12,3% – чоловічої статі.

Студентів віком 18 років було 24,7%, 19-21 рік – 39,7%, 22-25 років – 17,8%, 26-30 – 8,2% та 31 та вище – 9,6%. Анкета включала питання щодо цифрових звичок, використання гаджетів, взаємодії у соцмережах та оцінки власних комунікативних навичок в умовах цифрового середовища.

Результати. Одним із ключових факторів цифровізації є час, проведений у мережі. З'ясовано, що 70% студентів проводять у гаджетах понад 5 годин на день поза навчанням, що вказує на виражену цифрову насиченість їхнього щоденного життя. Лише 1,4% обмежуються використанням менш ніж 2 години. Перед сном гаджети також відіграють значну роль: 87,7% студентів регулярно користуються телефоном у ліжку, з них 31,5% – по 1-2 години, а 13,7% – понад 2 години. Така поведінка призводить до формування звички постійно перебувати онлайн і одночасно зменшує спілкування в реальному житті. Соціальні мережі є основним простором проведення часу: 68,5% використовують їх як розвагу часто, ще 21,9% – іноді. Важливим є те, що 31,5% респондентів уже визнають наявність сильної залежності від соцмереж, а 43,8% вказують на часткову залежність. Це свідчить про поступове витіснення живої комунікації цифровими форматами. У ситуаціях, коли студенти залишаються без телефону, 47,3% не відчують дискомфорту, проте 36,5% переживають тривогу, побоюючись пропустити повідомлення чи дзвінок. Це опосередковано вказує на формування цифрової прив'язаності, що може негативно впливати на здатність студентів зосереджуватися на живому спілкуванні. Хоча більшість опитаних визнає цінність традиційної комунікації, 28,8% вважають, що віртуальний простір частково може замінити особисте спілкування, а 5,5% – що він здатний замінити його повністю. Водночас 64,4% респондентів переконані, що жодні цифрові засоби не можуть повністю замінити живе спілкування. Ще одним важливим показником є тривалість перебування в «цифровій тиші». З'ясовано, що лише 13,5% студентів проводять понад 5 годин без гаджетів, тоді як більшість (33,8%) – лише 2 години, а 10,8% – не більше ніж 30 хвилин на день. Це демонструє, що цифрове середовище постійно супроводжує студента, обмежуючи можливості для природного розвитку вербальних та невербальних комунікативних навичок.

Висновки. Опираючись на дані наукових досліджень і власне опитування здобувачів освіти ми можемо стверджувати що активне використання гаджетів впливає на комунікативну поведінку студентів. Більшість респондентів проводять значну частину дня з гаджетами, часто використовують соціальні мережі як основний спосіб дозвілля та проявляють ознаки часткової або вираженої залежності від цифрового середовища. Нічний перегляд і спілкування в соціальних мережах безпосередньо перед сном витісняє час перебування без гаджетів та свідчать про формування звички до цифрового контакту, що зменшує обсяг живого спілкування. Головними факторами, які можуть провокувати адиктивну поведінку, можна вважати характер впливів середовища, соціальної дезадаптації, індивідуальних особливостей, нервово-психічної нестійкості. Згідно з

літературними даними, така залежність від гаджетів зумовлена їх здатністю стимулювати центри винагороди мозку та вироблення дофаміну, що забезпечує швидке сенсорне задоволення. Тривала активність може призводити до техностресу, тривожності, безсоння, дратівливості та проблем із психосоматичним здоров'ям, особливо у підлітків та молоді, психіка яких ще формується. Більшість студентів визнають цінність традиційного спілкування, а лише незначна частина переконана, що цифрові засоби здатні його повністю замінити. Витіснити цифрові технології з повсякденного життя студентської молоді не можливе, але для збереження навичок комунікації при живому спілкуванні, психічного здоров'я людини необхідно дотримуватись правил цифрової гігієни і обмежувати час використання гаджетів.

СЕДАТИВНІ ПРЕПАРАТИ ТА ПЛАЦЕБО

Цикаленко Анастасія, здобувач фахової передвищої освіти I курсу відділення «Лікувальна справа», гр. 1/37 ЛС

Комунальний заклад «Бахмутський медичний фаховий коледж»

Науковий керівник: Васильєва Марина Анатоліївна, викладач фармакології

Комунальний заклад «Бахмутський медичний фаховий коледж»

Актуальність. Психоемоційне напруження, тривожні розлади та порушення сну є поширеними проблемами сучасного суспільства. У клінічній практиці для їх корекції застосовують седативні лікарські засоби, однак значну роль у поліпшенні стану пацієнтів може відігравати й феномен плацебо.

Мета роботи – проаналізувати особливості дії седативних препаратів та плацебо, визначити їхні відмінності за механізмом дії, ефективністю та можливими побічними реакціями.

Основна частина. Плацебо – це засіб або метод впливу, що не має специфічної фармакологічної активності, проте може викликати покращення стану пацієнта завдяки психологічним чинникам, таким як очікування позитивного результату, довіра до лікування та навіювання.

Седативні препарати – це лікарські засоби, що знижують збудливість центральної нервової системи, сприяють зменшенню тривожності та нормалізації психоемоційного стану. Їх дія пов'язана з безпосереднім фармакологічним впливом на нейромедіаторні системи головного мозку.

Механізм дії плацебо ґрунтується на психологічних і нейрофізіологічних процесах. Очікування позитивного результату може активувати внутрішні регуляторні механізми організму, що призводить до суб'єктивного покращення самопочуття. На силу плацебо-ефекту можуть впливати зовнішні фактори, зокрема форма препарату, його колір, ціна та авторитет медичного працівника.

Дослідження в галузі медицини та освіти: Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції. – Бахмут-Полтава-Харків, 16-17 травня 2026 р.//Бахмут-Полтава-Харків: ХНМУ, АМУ, БМФК, 2026 р. – 82 с.

Відповідальний за випуск: Шендрик Т.М. – методист КЗ «Бахмутський медичний фаховий коледж»

Підписано до друку 12.05.2026
Наклад 100

Бахмут – Полтава – Харків

— 2026 —